

Petits i eixerits

Ramon Barnils

Amb motiu de les immediates eleccions a la presidència dels Estats Units, s'ha fet una enquesta entre els infants del gran país. Dues coses: l'una que els infants s'han inclinat per Reagan en un 64% i per Mondale en un 33%.

I l'altra, que aquesta enquesta amb criatures es fa en cada elecció i coincideix en els resultats amb les eleccions dels grans. Sempre, sempre i sempre.

Això diu molt a favor de les criatures, d'ue les criatures, d'angelicals, només en tenen aquella part que els qui les temen els volen encolorar. I que les criatures, a l'hora del vot, es comporten com es comporten les persones grans. El que agrada a les criatures es divertir-se i jugar, i s'ha de reconèixer que resulta més divertit Reagan que no pas Mondale com a company de jocs.

A veure: ara Mondale ha desenterrat una carta que Reagan va escriure a Nixon el 1960. En aquella data Reagan no era republicà com ara, sinó demòcrata. Nixon era republicà, i el rival de Nixon era Kennedy. La carta del demòcrata Reagan era contra el seu company de partit Kennedy i a favor del seu rival Nixon. Traïció, en dirien, d'això, les persones serioses. Als nens, els ha de semblar una apassionant intriga d'espionatge.

Una altra situació engrescadora: l'aleshores demòcrata Reagan presidia un grup que anava a favor del candidat republicà, i que es deia «Demòcrates per Nixon». És a dir que Reagan no era cap traïdor, ja que donava la cara. Un bandit generós a ulls dels infants; i als dels grans, vistos els resultats electorals d'anys després.

A la carta adreçada a Nixon, Reagan li donava consells per vèncer Kennedy i en parlava malament així: «Ha arribat el moment en què algú situï al temps que li pertoca l'espectacular i agosarat programa econòmic de Kennedy: sota els juvenils cabells al vent de Kennedy, hi ha el vell Karl Marx del segle passat.» La frase, ja la trobarà el lector en aquest mateix número de EL TEMPS a la secció «Plou i fa sol». I no és pas qüestió de telepatia.

Reagan, doncs, deia que Kennedy era un marxista de pel·lícula, un marxista ordotox. Això, als nens, els ha d'entusiasmar, com va entusiasmar els grans que, poc després de la carta, van matar Kennedy a tirs.

Afegí Reagan que el programa kennedià no duia res de nou, ja que

la idea d'un govern Big Brother era una idea ja feta pública per Orwell en el seu llibre 1984. Una altra idea enllaminadora per als nens: el germà gran com a ogre. La nombrosa família Kennedy, és a dir Kennedy, és a dir el germà gran, és a dir l'ogre. Les persones grans, poc després, van matar el germà gran, és a dir l'ogre, és a dir Kennedy. Els uns el van matar a trets i els altres votant Nixon al cap de poc.

I, meravella de les meravelles, Reagan acusa Kennedy de hitleria: del programa econòmic de Kennedy, diu Reagan, «Hitler en va dir socialisme estatal, i molt abans se'n deia monarquia benefactora».

I els nens divertidíssims per l'acusació de hitleria feta per Reagan a Kennedy, i els grans, temps després, votant entusiàsticament Reagan.

1984: En els seus discursos republicans i electorals Reagan cita elogiosament John F. Kennedy el marxista, hitleria, el Big Brother, a més d'organitzar homenatges en plena Casa Blanca a Eleanor Roosevelt, temible demòcrata i ferotge liberal. Aquest home no es pot dir que hagi canviat, és com una criatura i les criatures li són favorables per 64 contra 33. Ara, a veure si els grans continuen fent bondat, com fan sempre, sempre i sempre.

LLEVANT 3

Els vents del món, un material didàctic no subvencionat fins ara per cap entitat pública com la Diputació Provincial, ni patrocinat per editorials castellanistes

Novetat editorial:

Fitxes d'exercicis dei **Llebeig**

Una carpeta de 35 fulls, el complement que hi mancava

Distribució: LA MATA DE JONC. Quint, 18. Mislata. VALÈNCIA. Tel. 359 56 12

